COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 21 mei 2001

tot opschorting van het onderzoek naar de belemmeringen voor het handelsverkeer in de zin van Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad, bestaande in handelspraktijken van Brazilië ten aanzien van de invoer van textielproducten en sorbitol

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1449)

(2001/429/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3286/94 van de Raad van 22 december 1994 tot vaststelling van communautaire procedures op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek met het oog op de handhaving van de rechten die de Gemeenschap ontleent aan internationale regelingen voor het handelsverkeer, in het bijzonder die welke onder auspiciën van de Wereldhandelsorganisatie werden vastgesteld [1], gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 356/95 [2], inzonderheid op artikel 11, lid 2, onder a),

Na raadpleging van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORAFGAANDE PROCEDURE

1. Onderzoek naar de invoer van textielproducten

(1) Op 12 januari 1998 werd door Febeltex (Fédération Belge du Textile) een klacht ingediend op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3286/94 (hierna „de verordening" genoemd).

(2) Febeltex voerde aan dat de verkoop van textielproducten door communautaire ondernemingen in Brazilië wordt gehinderd door een aantal belemmeringen voor het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 1, van de verordening, d.w.z. „... door een derde land ingestelde of gehandhaafde handelspraktijken waartegen uit hoofde van de internationale regelingen voor het handelsverkeer maatregelen kunnen worden genomen". Deze vermeende belemmeringen voor het handelsverkeer zijn:

— het door Brazilië gehanteerde, niet-automatische vergunningstelsel voor de invoer van textielproducten in dit land. De indiener van de klacht voerde aan dat dit systeem niet gerechtvaardigd was omdat het niet was ingesteld ter uitvoering van enige met de WTO verenigbare handelspolitieke maatregel;

— de door Brazilië toegepaste betalingsvoorwaarden bij invoer in het kader van een „horizontale regeling" (die Brazilië op alle invoer toepast) en een „specifieke regeling" (bij de invoer van textielproducten);

— een systeem van minimuminvoerprijzen. Volgens Febeltex werden zowel via het stelsel van invoervergunningen als via de regelingen voor het bepalen van de douanewaarde discretionaire minimuminvoerprijzen opgelegd.

(3) De Commissie was van oordeel dat de klacht voldoende bewijsmateriaal voor de inleiding van een onderzoekprocedure bevatte. In het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* werd een daartoe strekkend bericht gepubliceerd [3].

(4) De Braziliaanse autoriteiten werden ervan in kennis gesteld dat een onderzoek was geopend en werden verzocht een vragenlijst met betrekking tot de vermeende handelsbelemmeringen in te vullen. De Braziliaanse overheid heeft de vragen beantwoord en de Commissie de gevraagde informatie verstrekt.

(5) Het eindverslag van de onderzoekprocedure werd de vertegenwoordigers van de lidstaten op 9 november 1998 tijdens de bijeenkomst van het Raadgevend Comité ter hand gesteld.

2. Onderzoek naar de invoer van sorbitol

(6) Op 2 oktober 1998 heeft Cerestar Holding BV een klacht ingediend op grond van artikel 4 van de verordening.

[1] PB L 349 van 31.12.1994, blz. 71.
[2] PB L 41 van 23.2.1995, blz. 3.
[3] PB C 63 van 27.2.1998, blz. 2.

(7) De indiener van de klacht voerde aan dat de verkoop van sorbitol door ondernemingen uit de Gemeenschap in Brazilië wordt gehinderd door een aantal belemmeringen voor het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 1, van de verordening. De vermeende belemmeringen voor het handelsverkeer zijn:

— de invoering in december 1997 door de Braziliaanse overheid (Departamento de Operaçoes de Comércio Exterior) overeenkomstig Comunicado DECEX nr. 20 van 8 juli 1997 van een niet-automatische vergunningprocedure voor sorbitol die strijdig is met de desbetreffende bepalingen van de WTO-overeenkomst inzake procedures op het gebied van invoervergunningen;

— de vermeende arbitraire en/of niet-gerechtvaardigde afwijzing (of niet-verlening) door de Braziliaanse autoriteiten van invoervergunningen voor alle kwaliteiten sorbitol die in Brazilië worden ingevoerd tegen een prijs die lager is dan een minimum fob-prijs;

— de toepassing van minimumprijzen door middel van een systeem van feitelijke referentieprijzen die in de voorschriften voor het bepalen van de douanewaarde zijn vastgesteld.

De indiener van de klacht beweerde bovendien dat het door Brazilië toegepaste stelsel van invoervergunningen, waarvan niet overeenkomstig de voorschriften kennis was gegeven aan de WTO, in het algemeen te weinig transparant was.

(8) De Commissie concludeerde dat de klacht voldoende bewijs bevatte voor de inleiding van een onderzoekprocedure. Het desbetreffend bericht werd in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt [1].

(9) Op verzoek van de Italiaanse producent van chemische producten Lamberti werd de onderzoekprocedure uitgebreid tot het product carboxymethylcellulose (CMC) waarvan de invoer eveneens door deze handelsbelemmeringen werd gehinderd.

(10) De Braziliaanse autoriteiten werden van de inleiding van het onderzoek in kennis gesteld en werden verzocht een vragenlijst betreffende de vermeende belemmeringen voor het handelsverkeer te beantwoorden. De Braziliaanse overheid heeft deze vragenlijst beantwoord en de Commissie de gevraagde informatie verstrekt.

(11) Het eindverslag van de onderzoekprocedure werd de vertegenwoordigers van de lidstaten tijdens de bijeenkomst van het Raadgevend Comité van 13 juli 1999 ter hand gesteld.

B. **BEVINDINGEN VAN HET ONDERZOEK**

(12) Volgens de eindverslagen leiden de twee onderzoekprocedures tot de conclusie dat het door Brazilië toegepaste stelsel van minimumprijzen strijdig is met:

— artikel XI.1 van de GATT (1994), aangezien het gaat om een beperking die de vorm heeft van rechten, belastingen en andere heffingen die wordt toegepast door middel van invoervergunningen die vereist zijn bij de invoer van enig product uit het grondgebied van enige andere overeenkomstsluitende partij, zonder dat daarvoor een met de WTO-overeenkomst verenigbare rechtvaardiging aanwezig is;

— artikel 4, lid 2, van de WTO-overeenkomst inzake de landbouw, om dezelfde reden als genoemd in de vorige alinea (voor de handel in sorbitol);

— artikel 2 en artikel 5 van de WTO-overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen, omdat de opgelegde sanitaire maatregelen het handelsverkeer meer beperkingen opleggen dan noodzakelijk is, in die zin dat zij niet uitsluitend worden toegepast in de mate die noodzakelijk is voor de bescherming van het leven of de gezondheid van de mens (voor de handel in sorbitol en CMC).

(13) Bovendien bleek het door Brazilië toegepaste stelsel van niet-automatische invoervergunningen, met de daaraan verbonden minimumprijzen, eveneens strijdig te zijn met:

— de artikelen 1, 3 en 5 van de WTO-overeenkomst inzake procedures op het gebied van invoervergunningen, omdat het betrokken stelsel niet neutraal is wat de toepassing betreft, niet op een eerlijke en billijke wijze wordt beheerd, bijkomende restrictieve en verstorende gevolgen heeft voor de invoer en geen enkele met de WTO verenigbare beperking toepast. Bovendien legt dit stelsel geen enkele maatregel ten uitvoer zodat het niet in reikwijdte en duur kan worden beperkt tot de maatregel die het ten uitvoer legt. Ten slotte wordt de lijst van producten waarvoor een niet-automatische vergunning noodzakelijk is, niet bekendgemaakt en duurt het meerdere maanden voor de aanvragen voor invoervergunningen voor producten waarvan de prijs lager is dan de minimumprijs in behandeling worden genomen;

— de artikelen X.1 en X.3 van de GATT (1994), aangezien het niet wordt gepubliceerd en het stelsel niet op uniforme, onpartijdige en billijke wijze ten uitvoer wordt gelegd.

(14) Wat de Braziliaanse wetgeving inzake de douanewaarde betreft, zij opgemerkt dat, gezien de mate waarin op systematische grondslag referentieprijzen worden toegepast, dit stelsel onverenigbaar is met de artikelen 1 tot en met 7 van de overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel van 1994 (overeenkomst inzake de douanewaarde).

(15) Het onderzoek bevestigde bovendien dat de betwiste praktijken van Brazilië nadelige gevolgen hebben voor het handelsverkeer in de zin van artikel 2, lid 4, en artikel 10, lid 4, van de overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen, aangezien zij de uitvoer van textielproducten, sorbitol en CMC uit de Gemeenschap naar Brazilie belemmeren.

(16) Aansluitend op het Febeltex-onderzoek besliste de Commissie bij besluit van 17 maart 1999 [2] een WTO-geschillenbeslechtingsprocedure in te leiden. Na de voltooiing van het Cerestar-onderzoek werd het dienstig geacht beide zaken samen te voegen tot een enkel verzoek om overleg over alle aspecten van de Braziliaanse invoerregeling die strijdig bleken te zijn met de WTO-regeling. Bij de indiening van dit verzoek werd Brazilië bovendien verzocht de werking van zijn wetten en voorschriften aan een diepgaand onderzoek te onderwerpen overeenkomstig het bepaalde in artikel VIII.2 van de GATT.

[1] PB C 361 van 24.11.1998, blz. 13.

[2] PB L 86 van 30.3.1999.

(17) Dit overleg heeft op 19 november 1999 plaatsgevonden. Brazilië wees hierbij alle beschuldigingen betreffende de toepassing van minimumprijzen zowel in het kader van de invoervergunningen als bij de bepaling van de douanewaarde van de hand doch gaf toe dat het niet had voldaan aan diverse WTO-verplichtingen in verband met de kennisgeving van zijn stelsel van invoervergunningen. Bovendien werden na dit overleg de de facto minimumprijzen voor CMC en sorbitol opgeheven en werden bepaalde textielproducten vrijgesteld van de niet-automatische vergunningplicht.

(18) De Commissie erkent dat de door Brazilië toegepaste regelingen sedert de krachtens de verordening ingediende klacht aanzienlijke wijzigingen hebben ondergaan en dat deze aanpassingen de toegang tot de Braziliaanse markt voor producten uit de Gemeenschap hebben verbeterd.

(19) Diverse aspecten van het door Brazilië gehanteerde stelsel van invoervergunningen en de voorschriften voor het bepalen van de douanewaarde dienen echter nog te worden gewijzigd opdat Brazilië volledig aan zijn uit de WTO-overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen zou voldoen. Bovendien moet de transparantie van de gehele invoerregeling worden verbeterd.

(20) De Commissie is derhalve van mening dat het dienstig zou zijn de toepassing in de praktijk van deze wijzigingen in de Braziliaanse regelingen van nabij te volgen gedurende een periode van minstens zes maanden te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit. Daarbij zou moeten blijken of deze wijzigingen de situatie met betrekking tot de belemmeringen voor de handel in Brazilië duurzaam hebben verbeterd.

(21) Het onderzoek naar de belemmeringen voor het handelsverkeer met betrekking tot de invoervergunningen, de douanewaarde en de minimuminvoerprijzen op de markt van de Federale Republiek Brazilië dient derhalve te worden opgeschort en de Commissie dient overeenkomstig artikel 11, lid 2, onder b), van de verordening toezicht te houden op de verdere ontwikkelingen op dit gebied.

(22) Over de handhaving van de desbetreffende Braziliaanse wetten en voorschriften wordt een verslag opgesteld dat een periode van zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de opschorting, bestrijkt. Op basis van dit verslag worden de eventueel noodzakelijke maatregelen voorgesteld,

BESLUIT:

Enig artikel

Het onderzoek naar de belemmeringen voor het handelsverkeer in de zin van Verordening (EG) nr. 3286/94, bestaande in bepaalde handelspraktijken van Brazilië ten aanzien van de invoer van textielproducten en sorbitol, wordt hierbij opgeschort.

Gedaan te Brussel, 21 mei 2001.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie